

ALEXEJ FRIED
KASACE PRO KOMORNÍ ORCHESTR (1985)

OLGA NEUWIRTH
UN POSTO NELL'ACQUA [Místo ve vodě] (2009)

GYÖRGY LIGETI
VIOLIN CONCERTO [Houslový koncert] (1993)

housle **MILAN PAĽA**
BCO - BRNO CONTEMPORARY ORCHESTRA
dirigent **PAVEL ŠNAJDR**

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas, vypnuli mobilní telefony a během koncertu nefotografovali. Po začátku není vstup do sálu umožněn. Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Nová koncertní sezona 2020/2021

Desátou sezónu oslavíme světovými premiérami od skladatelů z celého světa, kteří pro nás napsali „hudební hesla“, reflektující historické milníky a mezinárodní fenomény pocházející z Brna. Jsme svobodní, jsme angažovaní, jsme upřímní, jsme lidé a můžeme změnit svět. Máte se na co těšit – již brzy zveřejníme program celé sezóny.

Další koncert:

8. října 2020 – 19.00, Mahenovo divadlo
BCO HRAJE NA FESTIVALU JANÁČEK BRNO 2020
Arnold Schönberg – Igor Stravinskij – Leoš Janáček

Vstupenky

1. www.goout.cz
2. prodejna Indies na Poštovské ulici, Brno
3. půl hodiny před koncertem na místě

BCORCHESTRA.CZ

CON CERTO

s jistotou nebo s čertem

Konvent Milosrdných bratří
11'6'2020 19'30

BRNO
CONTEMPORARY
ORCHESTRA

BRNO
CONTEMPORARY
ORCHESTRA

BRNO
CONTEMPORARY
ORCHESTRA

CONTEMPORARY
ORCHESTRA

BRNO
CONTEMPORARY
ORCHESTRA

Koncerty finančně podpořili:

B | R | N | O |

MINISTERSTVO
KULTURY

jihomoravský kraj

Děkujeme za podporu a spolupráci:

Brno
Český rozhlas

HIS VOICE

HARMONIE

OPERA+

BRNO
MĚSTO
HÚDBY

MORGAL
ARTGALLERY

BISTRO

FRANZ

klavír

Notový materiál ke skladbě **Kasace** od Alexeje Frieda
zapůjčil Český rozhlas.

Design: Hrdina & Pavlík

„Co koneckonců záleží natom, že margarín není nic jiného než tuk, když je výhodnější než máslo? Co koneckonců záleží na tom, že řád je trochu brutální či zaslepený, když nám umožňuje bez nesnází žít?“

Roland Barthes: *Operace Astra in. Mytologie*

Dnešní postinternetová generace již plně vyrůstá na zkušenostech někoho jiného, všude někdo byl a my si můžeme prohlédnout fotky a videa. Všechno někdo zažil a my si můžeme najít návod, jak to zopakovat. Všichni mají stejná přání. Permanentní revoluce, revolta je všudypřítomná a od objevu gramofonu je výrazně spojována s hudbou, s konotativním poslechem hudby. Kultovní hodnota je utvářena marketingem a za obsah je považována pouhá komunikace. Když psal Vladimír Lébl (1928–1987) v šedesátých letech o riziku módnosti pro Novou hudbu v jediném ročníku časopisu pro soudobou hudbu Konfrontace, neměl ani tušení, co přijde. Neutuchající brikoláž postavená na „googlovských“ znalostech ovládá svět a zbožštění obyčejných věcí jako je pečení chleba či skákání přes švihadlo nabývá rozměrů exkluzivních podnikatelských záměrů. Budujeme nové celebrity. „*My makeup is ON FLEEK.*“ Kupujeme si boty označené „neznačka“, abychom bojkotovali „značky“ a posloucháme alternativu, abychom byli alternativní. Jednoduše si nakupujeme revoltu, kterou nám nabízejí obchodní řetězce. Nerebelujeme, ale hrajeme si na rebely.

Zdá se, že již nestačí věčná přirozenost umění, ale spíše způsob, jak se dává aktuální době, a tak jsme mnohdy nuceni k nejrůznějším veletočům a kotrmelcům, které zabalují hudbu do hávu atraktivity, zábavy, rebelie či čeho dalšího. Tentokrát jsme však neuzavřeli smlouvu s čertem, ale vsadili jsme na jistotu. Bylo tak pro nás výzvou, nabídnout našim posluchačům normální koncert ze skladeb hudebních klasiků v normálním koncertním sále s dobrou akustikou a v normální interpretaci, jak se sluší a patří na profesionální hudebníky.

Tvorba **ALEXEJE FRIEDA** (1922–2011) je primárně spojována s tzv. třetím proudem, tedy snahami o propojení jazzu a soudobé vážné hudby. Tendence vycházející z odkazu Igora Stravinského a celé vlny avantgardních hudebních projevů první poloviny dvacátého století, našla i v bývalém Československu své zastánce především v dílech Pavla Blatného a Alexeje Frieda. Skladba *Kasace pro komorní orchestr* z roku 1985 však představuje skladatele v poněkud odlišném a v mnoha ohledech opomíjeném světle. Během sedmdesátých let minulého století Fried intenzivně studoval projevy tzv. Nové hudby a řada progresivních tendencí výrazně proměnila jeho kompoziční jazyk. Z jazzu zůstává dravost a energie bebopu a modalita cool jazzu, jinak se však jedná o autonomní komorní skvost na pomezí slavnostních fanfár, zmatečné formy a nevtíravé snahy po zalíbení.

Un posto nell'acqua čili *Místo ve vodě* rakouské skladatelky **OLGY NEUWIRTH** (*1968) z roku 2009 bylo inspirováno literárním dílem Hermana Melvilla a jeho vyobrazením moře. Zvukové vlny se mysteriózně rozlévají od vzdáleného horizontu, aby se na břehu změnili v bouřlivou pěnu a poté opět umlkali ve znejistujícím poklidu mořské hladiny. Kruhy se rozšiřují, aby se proměnili v čistou hladinu opět čekající na narušení: nikoliv zklidnění ale neutěšené ticho před bouří. Inu všechno plyne, ale nic netrvá a nikdy nevíme, co nás čeká.

Čertovské *Violin concerto* napsal **GYÖRGY SÁNDOR LIGETI** (1923–2006) ve svých sedmdesáti letech. Tento velikán hudby však patřil ke skladatelům, kteří nikdy neusnuli na vavřínech a kompozice pro ně byla do posledních chvil velkým dobrodružstvím. Žádné pohodlné omílání osvědčených postupů, žádné lpění na stylu, žánru, postupech... Ligetimu byla vlastní veškerá hudba, kterou s nadhledem a genialitou přetavoval do jedinečných skladeb. Violin concerto tak je i není tradiční i experimentální, avantgardní i postmoderní, postseriální i aleatorické, tonální i atonální, chromatické i mikrintervalové – je to roh hojnosti, hojnosti technik a postupů, divoká koláž barev a nálad, zkrátka jako stvořené pro energický projev houslisty Milana Paří.

Vše plyne a nic netrvá a i přesto, že se rozdíl svým opakováním stává evolučním, je zřejmé, že každé nové je jen dalším necentralistickým oddenkem bujícího i zmirajícího života. Současná situace celou společnost postavila do nebývalé situace, ale my víme, že po dlouhé nemoci je zdravý mnohem cennější a po dlouhém tichu hudba mnohem zvuknější. Hezký poslech.

Soubor **BCO – BRNO CONTEMPORARY ORCHESTRA** byl založen v roce 2011 s cílem hrát současnou světovou hudbu v Česku a českou hudbu po celém světě (s přesahy k hudbě 20. století). Jeho snahou je oslovit soudobou hudbou posluchače a ukázat jim, že může být součástí každodenního života. Kompaktními dramaturgickými celky a originálními projekty, jako je spojení hudby s ostatním uměním (film, výtvarná umění, architektura, tanec...), se snaží být atraktivní nejen pro publikum, ale i pro skladatele, které chce podněcovat k tvorbě nových děl na míru orchestru. Zakladatelem, uměleckým vedoucím a šéfdirigentem BCO je Pavel Šnajdr.

PAVEL ŠNAJDR (*1975) absolvoval obory skladba a dirigování na JAMU. Jako člen skladatelského sdružení Bezmocná hrstka byl dvakrát oceněn ve skladatelské soutěži Generace. S brněnským souborem Ars incognita premiéroval na čtyři desítky skladeb soudobých autorů; některé z nich vyšly na CD. V roce 2001 s tímto souborem vystoupil na Pražském jaru a v roce 2005

na festivalu Pražské premiéry. Spolupracoval s předními českými symfonickými orchestry a divadelními scénami (mj. s filharmonii brněnskou, královéhradeckou a teplickou, Národním divadlem Praha, Státní operou Praha, Divadlem J. K. Tyla v Plzni, Moravským divadlem Olomouc). V letech 2004–2007 byl angažován v Národním divadle Brno, s nímž se zúčastnil japonského turné; v současné době v něm opět působí jako dirigent.

MILAN PAŘA (*1982), původem slovenský houslista, je jednou z nejvýraznějších postav dnešní hudební scény. Unikátnost jeho hry je nepřehlédnutelná a odborná veřejnost ho právem řadí mezi elitu světových interpretů mladé generace. Již během studia na Konzervatoři J. L. Belly v Banské Bystrici, poté na Hochschule für Musik und darstellende Kunst ve Vídni a na Janáčkově akademii múzických umění v Brně získal četná ocenění a mezinárodní pozornost na evropských soutěžích.

Jako houslista, který rovněž mistrovsky ovládá hru na violu, je Pařa v současné době vyhledávaným interpretem nových děl, který má za sebou velké množství premiér skladeb současných autorů (Jean Guillou, Jevgenij Iršai, František Gregor Emmert, Marián Lejava, Christophe Sirodeau, Tõnu Kõrvits, Erkki-Sven Tüür, Ádám Kondor, József Sári, Ivan Josip Skender, Adrián Demoč, Daniel Matej ad.).

Viktor Pantůček

